

Zdenka Serajnik

Najbrž bi med nami, ki nam petje pri sveti maši ni tuje, težko našli koga, ki ne pozna pesmi Darujemo Gospod. Ko pomislimo na darovanske pesmi, je gotovo med prvimi tremi. Malokdo pa ve, da je avtorica te pesmi Zdenka Serajnik, slovenska pesnica, prevajalka, pedagoginja in pisateljica, ki je bila tudi sestra Frančiškovega svetega reda.

Zdenka Serajnik se je rodila 4. avgusta 1911 v družini Lovrenca in Božene Serajnik, ki sta bila oba učitelja na osnovni šoli Prihova. (Mimogrede, rodbina Serajnik izhaja iz avstrijske Koroške in se omenja tudi v znani Sketovi povesti o Miklovi Zali.) Po končani osnovni šoli se je preselila v Ljubljano, kjer je zaključila gimnazijo in na filozofski fakulteti diplomirala kot profesorica slovenskega jezika z nemščino in zgodovino južnoslovanske književnosti.

Leta 1942 se je v Slovenskih Konjicah zaposlila kot pomožna knjigovodkinja, kjer je ostala vse do leta 1945. Takoj po osvoboditvi je pričela poučevati v Slovenskih Konjicah, nekaj mesecev je poučevala tudi na gimnaziji na Ptuju, nato pa je bila na konjiški osnovni šoli učiteljica slovenskega jezika vse do svoje upokojitve.

Konjičani se Serajnikove spominjajo kot predane profesorice, ki je ob skrbi za slovenski jezik in domovino mnoge učence spodbujala k ustvarjalnosti in jim bila mentorica pri literarnih in pesniških poskusih. Bila je verna, tudi članica Frančiškovega svetnega reda, zaradi česar je pogosto bila deležna nerazumevanja in pritiskov. Kot je sama večkrat poudarila, ji je 'vera dala duhovno in kulturno bogastvo, globino in obzorje'. Ko so po njeni smrti odkrili njen življenjski moto: »Vse življenje si globoko in resnično želim biti čisto neznan kartuzijan«, se je razkril do tedaj nevidni smisel njenega bivanja ter pomen njene življenjske drže in naravnosti.

Umrla je v Slovenskih Konjicah, 22. februarja leta 2003, kjer je pokopana na pokopališču pri sv. Ani.

Bogat arhiv del Zdenke Serajnik obsega na stotine strani obsežnega in pestrega literarnega dela tako s posvetno kot z religiozno tematiko. Bila je ena od prvih prevajalk Alme M. Karlin. V njeni zapuščini so našli tudi originalni prevod romansirane biografije, ki jo je o Almi Karlin napisala Thea Schreiber Gamelin. (Vse tri so se poznale in bile navezane ena na drugo). Delo je februarja 2017 izšlo pri celjski Mohorjevi družbi pod naslovom Dvoje življenj – en cilj. Bila je tudi prevajalka Bogoslužnega molitvenika iz latinščine v slovenski jezik. Zapustila je preko 2200 pesnitev na temo svetopisemskih odlomkov in praznikov v liturgičnem letu. Nekaj pesmi je tudi uglasbenih in se še danes uporabljajo pri bogoslužju. Zelo redko je objavljala pod svojim imenom. V literaturi zasledimo podpise z njenimi inicialkami,

pa tudi psevdonime (Silvo Zorec, s. Serafina, s. Silva). Ker je mnogo njenih besedil bilo objavljenih nepodpisanih, je še vedno težko oceniti, kako obsežen je njen opus.

